

סיכומי הדינים העולים ממסקנת הגמרא בדף היומי

בבא קמא דף ל"א למסקנא

דף ל"א ע"א

א. שני קדרים שהיו מהלכין זה אחר זה, ונתקל הראשון ונפל, ונתקל השני בראשון, אם הראשון שהה בנפילתו וכבר היה יכול לעמוד, חייב בנזקי שני. ואם לא היה יכול לעמוד, י"א שהוא חייב לפי שהיה לו להזהיר, וי"א שלחכמים פטור, שלא היה יכול להזהיר לפי שהוא טרוד. ולרבי מאיר חייב כי ה'נתקל פושע'.

ב. זה בא בחביתו וזה בקורתו, והיה בעל קורה ראשון ובעל חבית אחרון, ונשברה חבית בקורה, פטור. ואם עמד בעל קורה לפוש, חייב, שמשונה הוא ואין רשות הרבים עשויה לכך. ואם עמד לתקן את הקורה על כתיפו כדרך נושאי משאוי (לכתף), י"א שהוא חייב שהיה לו להזהיר ולא הזהיר, וי"א שפטור, שהוא טרוד ואינו יכול להזהיר. ואם אמר בעל קורה לבעל חבית: "עמוד", פטור גם אם עמד לפוש.

סיכומי הדינים העולים ממוסקנת הגמרא בדף היומי

דף ל"א ע"ב

א. הקדרים והזגגים שהיו הולכים זה אחר זה, נתקל הראשון ונפל, ונתקל השני בראשון, והשלישי בשני, ראשון חייב בנזקי שני, ושני בנזקי שלישי. ואם מחמת ראשון נפלו, כגון שנפל לרוחב הדרך ומילא את כולה, ראשון חייב בנזקי כולם. ואם הזהירו זה את זה, גם אם היה להם שהות לעמוד, פטורים. ואם לא היה להם שהות לעמוד, ולא הזהירו זה את זה, י"א שחייבים וי"א שהם פטורים.

ב. הקדר הראשון שנתקל מעצמו, פושע הוא, ולפיכך חייב בין כשהזיק בגופו, את גופו או את כליו של השני, כדין אדם המזיק. ובין אם ממונו הזיק את גופו של שני. אבל אם ממונו הזיק את כליו של שני, פטור כדין בור. ואם לא הפקירו, לרב חייב ולשמואל פטור.

ג. הקדר השני, אם הזיק בגופו, חייב גם אם הזיק את כליו של שלישי, כדין אדם המזיק, ואע"פ שנפל באונס, הרי היה לו לעמוד. ואם כליו הזיקו פטור, שלא פשע בכריית הבור שהרי הראשון הפילו. וגם אם יש לו שהות להגביהו, אם הפקירו פטור, כדין מפקיר נזקיו לאחר נפילת אונס.

שלום

אומצ יקרי!

דווח לנו על תיקון מעות, שגיאת כתיב, הערה, או כל תגובה אחרת, בכתובת: 7600235@gmail.com
אין לעשות שימוש מסחרי בסיכום זה או בחלק ממנו.

להצטרפות שלחו דואר לכתובת: 7600234@etrog.net.il